

Betydning, som bliver farlig, hvis vi ikke værges os derimod; Jeg har ikke været af dem, som have været ivrige for at faae Jagtretten ordnet, men jeg skal være af dem, der, efterat den er ordnet, skal være meget alvorligt fattet paa at modsætte mig enhver Bestræbelse for igjen at komme tilbage fra denne Ordning. Dette hele seigneurale Forhold, som skulde finde sit Udtryk og Betegnelse, gjennem Jagtretten, ere vi eengang komne ud over, og det skulle vi ikke komme tilbage til. Forøvrigt maa jeg gjøre den Bemærkning, at Kongens Jagtret, det vil sige hans Ret til ved Undersaatternes Hjertensønske at gaae paa Enhvers Jord, og at jage paa ethvert Sted for sin Person og nærmeste Omgivelse, er ikke ophørt her i Landet ved Jagtlovgivningen; jeg tør udtale, at der findes ikke een Mand, i ethvert Tilfælde vistnok meget faa, som ikke vilde glæde sig ved at see sin Konge, naar det var for dennes Person og nærmeste Omgivelse, forlyste sig paa hans Eiendom med at fhyde, om det saa var alle hans Agerhøns og Hare. Der behøves derfor ikke, for at sikke Kongen Jagtens Glæder, Indskrænkninger af den Art, og naar de desuden ere begrændsede af et faa indskrænket Territorium som dette, saa har det i Virkeligheden kun overordentlig Lidet at betyde.

Finantsministeren: Hvad den sidste Deel af den ærede Taleys Foredrag angaaer, saa skal jeg gjerne lade det staae ved sit Værd, om der behøves nogen anden Sikkerhed for den kongelige Jagt eller ikke, — det er ikke for i denne Henseende at fremsætte nogen Modbemærkning, at jeg har reist mig, men derimod er det for at fremhæve, at jeg ikke troede, at den ærede Rigsdagsmand kunde misforstaae mig, naar jeg omtalte, at Faurholm og de øvrige Stutterigaarde laae paa forhen værende Hovedgaardstærk i Modsatning til fæstepligtig Jord. Det var naturligviis ikke fordi det i denne Sag i mindste Maade kunde komme i Betragtning, om Jorden tilforn var privilegeret i Forhold til Besætningen eller ikke; men det var fordi der er væsentlig Forskjel paa at reservere Jagtretten, naar der er Spørgsmaal om Jord, som ikke er fæstepligtig,

og med Hensyn til hvilken der altsaa ikke er Bondesamilier, som have den ved Fæstelovgivningen hjemlede særegne Stilling til denne Jord, og naar Spørgsmaalet er om fæstepligtig Jord. I det her omhandlede Tilfælde er Staten derfor aldeles ubunden ligeoverfor tredie Mand, den har her Intet at gjøre med nogen Anden end med sig selv; men det vilde derimod ikke være Tilfældet, dersom den havde med fæstepligtig Bondejord at gjøre, thi da vilde den have at tage Hensyn til Fæstefamilierne, — denne Forskjel troede jeg ikke, den ærede Rigsdagsmand kunde overse.

Tscherning: Jeg skal med Fornøielse anerkende, at der er en virkelig reel Forskjel derimellem, og derfor har jeg heller ikke gjort nogen absolut Indvending imod dette Forhold, men blot ønsket, at det maatte blive særligt undersøgt med Hensyn til Stedets Veliggenhed.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 73 Stemmer.

Kayser: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at denne Sag bliver henviist til det samme Udvalg, som er besluttet nedsat over de to foregaaende Sager.

Da intet andet Forslag fremkom, fattes dette under Afstemning og vedtoges med 72 St. mod 5.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt og jeg skal angive Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt imorgen Kl. 1, saaledes:

- 1) Valg af 3 Medlemmer til det Udvalg, som det er besluttet at nedsette.
- 2) 2den Behandling af Udkast til Kongeriget Danmarks Grundlov for dets særegne Anliggender.

Mødet hævet Kl. 10¹/₄.